

Ajuntament de Copons

Molí del Gelabert
El rellotge de Copons
Retaules gòtics
L'Alta Anoia
L'infojove arriba a Copons
Fem extraescolars!
Una altra temporada espectacular
L'hereu i la pubilla de Copons 2003
Incendis forestals - Estiu 2003
Vint-i-cinc anys fent i venent pa
La variant de Copons acabada
Renoms de Copons: El carrer Mur
Resum d'activitats
El sentit del tacte en la gestació i el part
Orelles sordes
La nit de Reis
Sortida BTT Trial
Futbol Club Copons
El nou consell comarcal
Reflexions després de la inauguració de la carretera
Concurs Copons amb Gaudí
Exposició de Cecília i Mercè González Martínez
Exposició Ramon Sala Muset
Partit amistós Tous-Copons
Ja torna a sonar el teatre
Premis del 3r Concurs d'Iniciativa Jazz Copons 2003
Festa Major 2003
Macroescarabats a Copons
Servei meteorològic
Arxiu fotogràfic

Per fi ja tenim la carretera a l'altra vora del riu, el poliesportiu i la piscina s'integren a Copons. Han estat més de 15 anys de projectes i promeses i ara 15 anys més esperant la recuperació mediambiental dels espais afectats per les obres. Sens dubte és un peatge molt car, però si ja ens haguessin arreglat la carretera fa 10 anys, molt millor.

Quina tranquil·litat!

Equip de redacció

Text: Anna Micaló i Aumedes, Josep M. Vila i Carabasa, Jordi Amigó i Barbeta
Extret del Quadern Científic i Tècnic de Restauració Monumental, 11
Editat per l'àrea de cooperació de la Diputació de Barcelona
Foto: Ramon Serra

Molí del Gelabert

Localització: El molí està situat a la riba dreta de la Riera Gran, just per sota de la masia de Can Gelabert. S’hi accedeix per la carretera BV-1005 de Copons a Veciana, en direcció nord. Abans del km 2, a mà dreta, es troba un camí que porta a la masia de Can Gelabert. Un cop arribats a la casa, a mà esquerra, hi ha un petit mur de pedra fet recentment. Cal saltar el mur i baixar en direcció a la riera –camps a través- uns dos minuts i s’arriba finalment al molí.

Tipus de molí: fariner

Circuit hidràulic: El molí prenia l’aigua a partir d’una resclosa situada immediatament per sota del molí del mas Torre de la Masia. Des d’aquesta resclosa, l’aigua era derivada cap a un rec excavat en el terreny, avui pràcticament desaparegut. El rec, amb un recorregut d’uns 600 m, conduïa l’aigua fins a una bassa, actualment completament embardissada i plena de terra. A l’extrem de la bassa, a tocar de l’edifici, es troba el cup, completament obliterat, que proporcionava a l’aigua la pressió necessària perquè a través del canal fes moure el rodet situat al carcavà del molí. Per un rec situat a la sortida del carcavà, l’aigua era retornada a la riera.

Descripció de l’edifici: Es tracta d’un edifici de 9 m de façana per 7,5 m de fons, que consta de carcavà, planta baixa i pis. La coberta original, avui completament perduda, podria haver estat formada a base de lloses de pedra, atès que sobre el mur meridional es conserva parcialment l’antic ràfec, que conté algunes lloses. La porta d’accés al

molí està situada a la planta baixa, gairebé a tocar de la cantonada sud-est de l’edifici. La planta baixa es disposa en forma d’ela. L’interior es troba parcialment excavat a la roca i probablement la major part del paviment es recolza directament sobre el terreny natural. En el mur septentrional es conserva una petita volta de pedrea, d’1 m de fondària per 1,8 m d’amplària, sota la qual es devien situar les moles.

A la planta semisubterrània es troba la sortida del carcavà, que fa aproximadament 6 m de llargada per 1,4 m d’amplada. Les seves parets estan excavades a la roca. La coberta del canal està construïda amb volta rebaixada de pedra en el tram de desguàs i amb dues arcades de pedra en la sala del rodet. En l’espai entre aquestes dues arcades es disposaven l’arbre i l’alçador del molí. Aproximadament a 1,5 m de la sortida es troba una antiga turbina alimentada per un tub d’uralita, d’uns 15 cm d’amplada. Al fons del carcavà hi ha la sala del rodet, del qual no es conserva cap rastre. En canvi, resten en aquest àmbit alguns elements del molí, com el collferro de l’arbre, un estellador metàl·lic i part de la barra de fusta de l’alçador.

El pis superior està constituït per una única habitació, de 2,65 m x 4 m, assentada sobre la roca natural, que tanca el cos en L de la planta baixa. S’hi accedeix per una porta situada a la paret meridional.

Estat general de conservació: L’edifici presenta un estat ruïnós i només es conserven

dempeus les parets laterals. És de destacar el bon estat del carcabà, bastant net, i on es pot accedir amb facilitat.

Notícia històrica: El document més antic que es coneix del molí del Mas Gelabert és un capbreu reial de juliol de 1671, segons el qual el molí tributava un cens anual d’un sou pagador el dia de Nadal. Sembla, però, que va ser un establiment reial fet en data imprecisa. En 1671, el Mas Gelabert era ja propietat de la família Tudó. Una de les primeres referències documentals conegudes relatives a la utilització del molí data del 1708. El 10 de gener d’aquell any, el batlle i jurats de Copons *arrenden a Isidro Tudó, pagès de la masia del Gelabert, present y avall acceptant, tota aquella resolució y càrrech de anar tots los de la present vila y son terme y habitants d’ella y d’ell per lo comú y fleca de dita vila, com també per tot lo gasto de tots los individuos y habitants de dita present vila y son terme a moldre al moli de dit Isidro Tudó, dit lo molí del Gelabert, situat en lo terme de dita vila.*

La masia de Can Gelabert, juntament amb el molí, s’ha mantingut com a propietat de la família Tudó fins a l’actualitat. Es té constància documental que, al llarg del segle XIX, van tenir lloc una sèrie de disputes entre els propietaris del Mas Gelabert i de la Torre de la Masia a causa del nivell de la resclosa del primer, que es trobava a l’alçada del molí de la Torre i que sembla que entorpia el normal funcionament del rodet del molí de la torre. La disputa es va acabar a finals de segle amb el rebaix del nivell de la resclosa del molí de Can Gelabert. De tota manera, segons referències orals, sembla que en aquesta època el molí ja es trobava en decadència i només s’utilitzava per a la mòlta de gra per fer pinso per al bestiar.

Després de l’aiguat de Santa Tecla de l’any 1914, que va negar la bassa i les estructures del molí, aquest va deixar definitivament de funcionar i només es va reparar la bassa per tal d’obtenir aigua per al rec dels horts. Aquest fet també va coincidir en el temps amb la marxa de la família Tudó fora de Copons. D’aquesta manera, la finca va quedar en mans dels masovers, que tenien cura de les terres però que ja no es feien càrrec del molí. Durant els anys cinquanta i seixanta, part de l’estructura del molí es va aprofitar per a la instal·lació d’una turbina que subministrava energia elèctrica a la casa. La sèquia i la bassa es van continuar utilitzant per al rec dels horts fins que, cap al 1986 o 1987, un incendi forestal va fondre completament el tub de plàstic que canalitzava, per dins la sèquia ja molt malmesa, l’aigua cap a la bassa.

El rellotge de Copons

Ceferino Lloró i Oliva és un home de mitja edat, molt trempat i agradable i natural en tots els seus actes.

Fuma caliquenyo després dels àpats. És un expert en saber triar aquests secs i aromàtics, que “maten el cuc”.

Té un caminar característic, i es gronxa com un pèndol, amb llargues passes, avançant amb bon ritme. És un bon caminador. Pels corriols de la muntanya arriba a ésser un home difícil de seguir.

Bru de cara, per raó d’una barreja de raigs de sol i fums de la fàbrica de ciment de Copons, on tants anys havia treballat per guanyar la setmanada.

Fa uns anys cada tarda anava a portar menjar a un parell de cabres que vivien eternament tancades a “La Taverneta”, una casa vella situada al peu de la carretera com a record de vells temps que feia d’hostal per als famosos traginers.

A en Ceferino li demanem, si no li sembla indiscret, la seva edat i ens diu sense prejudicis que nasqué a Copons l’any 1932, quan van construir Cal Jover.

És el fill petit de Cal Verònic, on encara viu amb l’hereu i llur família que avancen en dues generacions.

El millor entreteniment és treballar a totes hores i en tots els oficis. No para mai, i quan té una estoneta, generalment després de dinar, s’acosta al bar a fer el “carajillo” mentre fuma el clàssic caliquenyo.

El rellotge fou comprat a uns traginers ambulants, segons sembla de raça gitana, que només Déu sap d’on l’havien tret, a principis de segle.

Funciona amb cordes, rodes dentades, palanques i filferros. Quasi ningú no sap com funciona, tret del nostre eixerit Ceferino.

Els quarts d’hora els toca fent dringar la campana petita, i les hores fent tocar la grossa. El va engegar l’any 1906 un tal S. Nadal, que és el mateix que va col·locar l’antic rellotge de Sant Agustí d’Igualada.

En Josep Tomàs i Clotet, empleat d’obres públiques i barber, el va fer anar una temporada. Es va trencar algun engranatge de les rodes dentades, i deixà de funcionar durant un grapat d’anys.

Ja en els primers anys de la postguerra, va passar un rellotger anomenat Baltasar Pons, conegut pel “Frasquito”, que resultà ser un

bon artista i amb eines de ferrer el va arreglar A canvi, va demanar la manutenció, els materials i la “voluntat”. En aquella època regia el municipi el senyor Manuel Vila i Enric, que recorda que la factura pujava a 800 pessetes.

Un cop arreglat, el senyor Jaume Pujabet tingué cura de donar-li corda, des del 14 de gener de l’any 1948 fins al dia 10 de juliol de l’any 1955, data en que se’n va fer càrrec Ceferino Lloró i Oliva.

I ja no l’han hagut d’adobar més. I a Copons, mercès al vell rellotge i al nostre xiroi Ceferino, sempre anem a l’hora, amb puntualitat cronomètrica, digna de lloança.

El rellotge ja viu dintre d’En Ceferino, donant-li una puntualitat ordenada en la manera de desenvolupar la feina de cada dia. Però no ho diguem gaire fort, que si ens escoltessin a Madrid serien capaços de fitxar-lo i emportar-se’l al Ministeri de Governació, a la Porta del Sol.

I això no, que el nostre estimat Ceferino és tota una institució coponenca.

Text: La Veu de l’Anoia, article “El rellotge de Copons” publicat l’11 de març de 1983 en aquest setmanari, aleshores anomenat “AIONA”, en l’apartat “La nostra gent”
Fotos: Elisenda Mercadal i Segura, 15 d’octubre de 2000

Text: Elisenda Mercadal i Segura Foto: SRBM - Carles Aymerich, “Compartiment de retaule amb Sant Antoni Abat. Lluís Borrassà”, cedida pel Museu Episcopal de Vic (Núm. Registre MEV 902)

... al Museu Episcopal de Vic hi ha exposat el compartiment central d'un retaule dedicat a Sant Antoni Abat de l'església de Santa Maria de Copons, obra de Lluís Borrassà...

L'església que tenim actualment a Copons, de grans dimensions i estil neoclàssic, es va construir a mitjan del S.XVIII en substitució de l'anterior, d'estil gòtic, que amb la crecuda del poble s'havia quedat petita.

Jo no sabia que hi hagués cap vestigi d'aquella església edificada al segle XIV, fins que fa poc, rellegint casualment les pàgines dedicades a Copons del llibre “Rutes per l'Anoia, Història i Art” publicat l'any 1995 per La Veu de l'Anoia juntament amb el Consell Comarcal i la Generalitat de Catalunya, em vaig fixar en una petita fotografia que altres vegades m’havia passat desapercebuda: la imatge, en blanc i negre, representava un personatge barbut amb el bàcul en una mà i un llibre a l'altra. A peu de foto deia: “Fragment d'un antic retaule de Copons que es conserva al Museu Episcopal de Vic”.

Encuriosida, em vaig posar en contacte amb aquest museu, i em van confirmar que, efectivament, a la Sala 8 està exposat el compar-

Retaules gòtics

... al Museu Episcopal de Vic hi ha exposat el compartiment central d'un retaule dedicat a Sant Antoni Abat de l'església de Santa Maria de Copons, obra de Lluís Borrassà.

timent central d'un retaule dedicat a Sant Antoni Abat de l'església de Santa Maria de Copons, obra de Lluís Borrassà.

Renoi, quina descoberta més interessant! Ja us podeu imaginar que em van venir moltes ganes de veure'l. I també de saber-ne la història ...

Si en teniu ocasió, val la pena fer una visita al Museu Episcopal de Vic.

Hi descobrireu aquest petit fragment de retaule de Copons, junt amb una pila més d'obres d'art, algunes procedents dels nostres voltants com la talla romànica de la Mare de Déu de Veciana i el retaule gòtic de Rubió, també de Lluís Borrassà i dedicat a Sant Antoni i Santa Margarida.

I aprofiteu per fer una passejada pel centre de Vic, de la Catedral al Temple Romà passant per la plaça Major, que els dissabtes al matí vessa de gent que va al seu concorregut mercat.

A continuació us explico el que he pogut llegir sobre Lluís Borrassà i els retaules de Copons en alguns llibres de pintura gòtica catalana consultats a la Biblioteca Central d'Igualada i a la Joan Triadú de Vic ...

El pintor Lluís Borrassà

... Lluís Borrassà fou el pintor de Catalunya més destacat i de més activitat entre el 1390 i el 1425 ...

Nascut cap al 1360 a Girona, en una família de pintors, la seva carrera professional té una arrencada fulgurant : consta que l'any 1380 estava treballant a la catedral d'aquesta ciutat en la reparació d'una vidriera; que l'any 1383, ja establert a Barcelona, va contractar un retaule molt important costejat en part per Pere III el Cerimoniós; i que Joan I el Caçador, tot just entronitzat, li sol·licità la col·laboració personal en les festes de la coronació, que s'havien de celebrar a Saragossa el 1388.

Tot i el seu èxit a Barcelona, Lluís Borrassà mantingué el contacte amb la seva família de Girona, on també rebé encàrrecs. Existeixen documents referents a contractes o pagaments de retaules que posen de manifest que l'artista treballà no sols per les comarques veïnes d'aquestes ciutats sinó també per la regió central de Catalunya (els voltants de les ciutats de Vic, Manresa i Solsona i les terres compreses en el triangle Vilafranca – Igualada - Tarragona) i amb menys incidència, a la zona d'influència de la ciutat de Lleida.

A més es conserven contractes d'aprenentatge i col·laboració, prova que el mestre degué

comptar amb un obrador perfectament organitzat, amb aprenents, ajudants, col·laboradors... i esclaus.

De tot això es dedueix que Lluís Borrassà fou el pintor de Catalunya més destacat i de més activitat al llarg dels anys compresos entre el 1390 i el 1425, l' any anterior a la seva mort.

Lluís Borrassà canvià l'estil italogòtic existent, de tradicions clàssiques i bizantines, per l'estil internacional que artistes flamencs i francesos havien introduït a la cort del duc de Girona i futur Joan I d'Aragó (el Caçador), casat amb Violant de Bar, que era neboda del rei Carles el Savi de França. Es tracta d'un nou concepte de l'existència i del món, del pas de la vida feudal rural a la cort que estima els valors socials, el refinament, el luxe i l' esplendor de les formes de creació. Es perfecciona la tècnica figurativa, la tercera dimensió i es dóna més dinamisme a les escenes. Lluís Borrassà introduí en les composicions petits detalls anecdòtics, a vegades humoristes, per frenar el dramatisme dels temes. Possiblement s'ajudà molt d'estudis fets directament del natural, i transportà l'acció de les escenes bíbliques a la vida contemporània amb personatges vestits a la moda de començaments del S.XV.

El nombre de retaules, conservats o coneguts únicament per la documentació, és molt important. A l'Anoia va treballar per al convent de Sant Jaume de Calaf i per a les esglésies parroquials de Rubió i de Santa Margarida de Montbui. Els retaules d'aquestes esglésies, dedicats els dos a Sant Antoni Abat i Santa Margarida, també es conserven al Museu Episcopal de Vic.

Per a l'església de Copons féu dos retaules: un de dedicat a Sant Antoni Abat i un a la Verge Maria.

Retaule dedicat a Sant Antoni Abat

Data dels volts del 1400 però se'n desconeixen referències documentals.

Al Museu Episcopal de Vic es conserva el compartiment central d'aquest retaule, provinent de l'església parroquial de Copons. Segons m'han informat, en la documentació històrica del museu no consta la forma d'ingrés de l'obra.

Aquest compartiment, que podem veure en la fotografia que l'Arxiu Fotogràfic del Museu Episcopal de Vic ha cedit per a aquest número de Camí Ral, mesura 48 cm d'amplada i 113 cm d'alçada.

Els muntants laterals adherits a la taula conserven restes de petites imatges pintades en capelletes superposades, molt incompletes i difícils d'apreciar a causa de la mutilació soferta pel retaule.

A l'interior es representa Sant Antoni a peu dret sobre una peanya hexagonal, en un paviment geomètric separat mitjançant un sòcol motllurat del fons daurat, decorat amb fullaraca gofrada, d'or picat i un fi puntejat. Cobreix la imatge un arquet amb arcuacions de talla daurada amb temes vegetals gofrats.

El sant, que va vestit amb hàbit negre, gorra marró ajustada al crani i que porta el seu bàcul daurat, és una imatge molt similar a les que apareixen en altres retaules, ja que Borrassà va crear uns models que anava repetint.

Escriu Josep Gudiol, autor de diversos llibres de pintura gòtica catalana, que Borrassà va crear uns tipus bàsics, dotats de gest abans que d'expressió, i que amb el temps va anar vencent la rigidesa expressiva.

Per la factura i peculiar cadència de les línies generals, Gudiol suposa que aquest retaule de Copons es tracta d'una obra primerenca de l'artista, on l'única innovació sobre l'arcaisme de l'estructura són els ampul·losos temes vegetals. El delineat a punxó que dibuixa els plecs de la casulla és primorós i la pintura s'hi ajusta amb exactitud. Ni en les taules principals d'obres més importants i més avançades, no es torna a trobar una preparació tan acurada, i això indica que amb els anys va prescindir de certes rutines que havien estat seguides amb tota fidelitat durant la seva joventut. És a dir, Borrassà elimina els passos de la tècnica indispensable per al treball d'un artesà, per deixar pas al geni, a la creació d' una obra d'art.

Retaule dedicat a la Verge Maria

... la descripció que es dóna en el contracte que s'ha conservat fins als nostres dies concorda amb la iconografia i estructura d'un retaule de la Col·lecció Montortal, de València, però es desconeix de quina manera hi va anar a parar...

Va ser contractat el 26 de gener de 1402 per a la capella de l'Encarnació de Jesucrist de l'església de Santa Maria de Copons.

Diu aquest contracte que Lluís Borrassà s'ocuparà de l'obra de fusteria i de pintura. El retaule, en bona fusta d' àlber, ha de fer deu pams d'ample per deu pams d'alt, i ha d'estar construït en quatre peces. La taula central, que representa l' Anunciació, acabarà en punta aguda que sobrepassi les laterals, i al

capdamunt hi haurà representat el Calvari. En la taula primera es pintaran tres històries : el Naixement de Jesús, els tres Reis i la Resurrecció. En l'altra taula, tres escenes més: l'Ascensió del Senyor, la Vinguda de l'Esperit Sant i la Verge de Gràcia. A més portarà un bancal o predel·la de deu pams de llarg i dos i mig d'alt on s'ha de representar en el centre el Crist de la Pietat, a un costat la Verge Dolorosa i a l'altre Sant Joan Evangelista, en un extrem Sant Pere i a l'altre Sant Pau, i a més els màrtirs que hi càpiguen.

S'especifica que en l'obra s'utilitzarà or fi, de florí de Florència, aplicat sobre “rampans, pinyacles e fullolles”, que seran amples i amb imatges. Que els mantells de la Verge en totes les escenes que surti seran de blau d'Acre, bo i fi, així com el d'algunes altres imatges que no es determinen. Que s'utilitzin colors fins i de qualitat, entre ells el carmí, com és costum en els bons retaules. També es convé que el voladís o guardapols ha de ser de plata corlada (amb un vernís que li dóna un matís daurat) i blau d'Alemanya, amb els emblemes heràldics de Copons: una copa de la qual surten tres caps d'escurçó i altres com una casa de camp i un pi.

El preu total del retaule, que havia de quedar enllestit el juny del mateix any, s'estableix en quaranta-quatre florins d'or d'Aragó, a pagar en tres terminis: deu florins al firmar el contracte, disset quan el retaule estigui a punt de daurar i els disset restants en acabar-lo del tot.

La descripció que es dóna en aquest document concorda, punt per punt, amb la iconografia i estructura d'un retaule de la Col·lecció del Marquès de Montortal, que es troba a València. Però es desconeix quan i de quina manera el retaule sortí de Copons.

Es conserva sencera la seva estructura, excepte la taula central dedicada a l'Anunciació, que ha desaparegut, i mesura 2,23 m d'amplada i 3 m d'alçada.

En el llibre “Borrassà” de Josep Gudiol, hi ha fotografies en blanc i negre del retaule sencer i de detalls dels compartiments. Segons aquest autor, l'obra està alterada per una inadequada restauració, amb repintades innecessàries que contribueixen a agrisar les escenes. En el mateix llibre es cita que el contracte va ser publicat per Leandro de Saralegui en el volum “Visitando colecciones: la del Marqués de Montortal” (Arte Español XVII, 1947-1949).

D'altra banda, Josep Riba i Gabarró, en el capítol de Copons del llibre “Història de l'Anoia. Volum I” fa referència a l'església gòtica on “Era molt venerat un retaule amb

plafons al·legòrics als set goigs de la Mare de Déu que, el 1402, havia pintat el conegut Lluís de Borrassà”.

* * *

Aquesta informació ha sorgit d'un molt petit treball de recerca. Malauradament m'és difícil de trobar el temps que caldria per a poder esbrinar més coses. M'agradaria haver vist el contracte original, tal com fou escrit, on potser figuren els noms dels coponencs que el van signar. Mirar si n'hi ha constància en els documents més antics del nostre arxiu parroquial... I buscar respostes a més qüestions com ara el finançament dels retaules, o de com van anar a parar a les seves destinacions actuals respectives: el Museu Episcopal de Vic i la Col·lecció Montortal de València que, tot i ser privada, potser ens la deixarien visitar ...

Bibliografia:

“La pintura gòtica catalana”, de Josep Gudiol i Ricart i Santiago Alcolea, Edicions Polígrafa, S.A., Barcelona 1987.
“Borrassà”, de Josep Gudiol i Ricart, Instituto Amatller de Arte Hispánico, Barcelona 1953.
“La pintura gòtica a Catalunya”, de Josep Gudiol i Ricart, Sala Parés, Barcelona 1936.
“Historia de la pintura en Cataluña”, de Josep Gudiol Ricart i Santiago Alcolea , Ed. Tecnos, Madrid 1950 (?).
“El pintor Lluís Borrassà: su vida, su tiempo, sus seguidores y sus obras”, de Josep M. Madurell i Marimon, Anales y boletines del los museos de arte de Barcelona.

Nota:

Desitjo expressar el meu agraïment a la Sra. Judit Verdaguer, del Museu Episcopal de Vic, que ha tingut l'amabilitat de respondre a les meves preguntes i d'explicar-me com havia de demanar la fotografia que hem pogut publicar.

L'Alta Anoia impulsa el “Programa de Promoció conjunta del Turisme Rural Català”

El passat dia 3 de desembre de 2003, en el marc d'una trobada entre associacions de turisme rural catalanes, celebrada a les instal·lacions de l'empresa Gres Català, situada al terme de Calonge de Segarra, al costat de Pinós, on es troba el centre geogràfic de Catalunya. Durant aquesta trobada es va procedir a la signatura d'un conveni de col·laboració entre onze associacions de propietaris de turisme rural, procedents de les quatre províncies catalanes, per al desenvolupament del Programa de Promoció Conjunta del Turisme Rural Català.

Aquest Programa, impulsat i dissenyat pel Consorci per a la Promoció Turística de l'Alta Anoia d'acord amb les decisions adoptades per les associacions participants, ha comptat des dels seus inicis amb el suport decidit de la Federació d'Agroturisme de les Comarques d'Interior (FACI) i de l'Associació de Turisme Rural de les Comarques de l'Ebre (ATUREBRE) i estableix mecanismes de col·laboració entre les diferents associacions per a la promoció del turisme rural català. El Consorci ha estat designat per les associacions participants com a entitat encarregada de la gestió tècnica i organitzativa del Programa per als propers dos anys.

La primera actuació dins el marc del Programa ha estat el disseny i la creació del portal www.ecoturismecatalunya.com des d'on qualsevol persona interessada pot trobar, ja en aquests moments, informació sobre més de quatre-centes cases rurals i que permet seleccionar l'allotjament desitjat per una multiplicitat de criteris: ubicació geogràfica (província, comarca o municipi), nombre de places (de 2 a 15), característiques de l'entorn (petita població, enmig de la natura, ...), serveis ofertats (menjars, piscina, TV, llar de foc, ...), especialitats (adaptat per a minusvàlids, animals de companyia, ...) i fins i tot per preu orientatiu. En una propera fase és previst implementar un sistema de calendaris d'ocupació i reserves en línia que permetin a qualsevol visitant localitzar tots els establiments disponibles en les dates concretes que li interessin.

El Programa de Promoció Conjunta del Turisme Rural Català ha de permetre a les associacions participants treballar unides en la potenciació del sector i aconseguir una ampliació del mercat potencial interessat en aquesta forma alternativa de “fer turisme”.

El turisme rural està esdevenint una fórmula de diversificació econòmica molt important per als municipis de la Catalunya rural. El desenvolupament d'aquest tipus de turisme garanteix la viabilitat econòmica de les petites explotacions familiars pageses, permet trobar un futur laboral als joves que vulguin continuar vivint en el medi rural, impulsa la rehabilitació de les nombroses edificacions en estat d'abandó que caracteritzen aquests municipis i esdevé un element dinamitzador que permet activar altres segments econòmics complementaris (artesanía, producció d'aliments de qualitat, etc.). Aquest fenomen socioeconòmic facilitarà el desenvolupament progressiu de tots els recursos endògens d'uns territoris que actualment es troben en una fase de regressió demogràfica i econòmica, però que en el futur poden entrar novament en una etapa de prosperitat.

Des de la Catalunya rural, hem d'oferir als nostres veïns urbans, uns espais cuidats i sosteniblement productius on poder descansar, entrar en contacte amb la natura i els espais oberts i retrobar la història i les tradicions del nostre país.

Associacions signants del Conveni de col·laboració:

Associació per al Desenvolupament de l'Alta Anoia
Associació d'Agroturisme del Berguedà
Associació de Titulars d'Allotjaments Rurals del Lluçanès
Associació de Residències Cases de Pagès de l'Alt Penedès
Associació d'Agroturisme d'Osona
Federació d'Agroturisme de les Comarques d'Interior (FACI)
Associació de Residències Cases de Pagès de l'Alta Ribagorça
Associació de Turisme Rural del Baix Empordà
Turisme Rural de la Garrotxa
Associació de Turisme Rural de les Comarques de l'Ebre
Associació de Turisme Rural del Priorat.

Associacions que donen suport a aquest projecte:

Turisme Rural Girona
Federació de Residències Cases de Pagès de les Terres de Lleida
Associació de Turisme Rural de la Terra Alta.

Empreses i entitats que es comprometen a col·laborar en el Programa de Promoció Conjunta:

Consorci per a la Promoció Turística de l'Alta Anoia
Gres Català
CROMA SL

Per a més informació:

609 690 231
Montserrat Coberó i Farrés
Directora del Consorci per a la
Promoció Turística de l'Alta Anoia

654 867 228
Carles Garcia i Maestre
analista informàtic, creador del portal
www.ecoturismecatalunya.com

L'infojove arriba a Copons

Com potser ja sabeu, el passat 21 de novembre a “La Barraca” ens vam reunir un grup de joves per explicar què és això de l'infojove i per pensar quines propostes volíem que fossin dins del nostre Pla Local de Joventut. Allà van sorgir força idees adreçades a dinamitzar el jovent del poble. Des de l'infojove aquestes propostes s'han recollit i ja s'ha posat fil a l'agulla per així poder començar a dur-ne a terme algunes. Per tal que aquest servei sigui al més adequat per als joves de Copons, cal una implicació directa i és per això que s'ha proposat crear tres comissions: oci i cultura, esports i formació, per tal de dur a terme les diferents iniciatives

i de poder preparar-ne més, sempre amb l'ajut de l'infojove i l'Ajuntament. Per tant si estàs interessat o interessada en alguna d'aquestes comissions cada **divendres de quatre de la tarda a nou del vespre vine a “La Barraca”**. De moment per començar i anar fent boca, a més d'informar dels diferents recursos que existeixen i ajudar a solucionar aquells dubtes que pot haver-hi en diferents temàtiques com pot ser ensenyament, treball, vida social, lleure i cultura, es realitzarà un “tast de tallers”, on durant un cert temps es podrà provar des de country fins a un taller de cuina.

No deixis escapar aquesta oportunitat!!!!

Fem extraescolars!

Som l'Aleix, l'Alvaro, l'Anna, l'Alba, l'Aida, la Paula, l'Adela, el Raimon, la Marianna, la Violeta, el Ramon, la Maria i la Carla. Tots nosaltres anem a extraescolars a l'escola de Copons. La nostra mestra és la Teresa Múnera. Ens ho passem molt bé. Fem una mica de tot. Els dilluns i els dijous fem ludoteca. La ludoteca consisteix a fer diferents activitats: repàs de deures, preparar exàmens, anglès, manualitats, jocs variats (de memòria, de paraules, de taula, d'acció, etc.). Els dimarts fem informàtica. Ens dividim en dos grups: primer els petits i després els grans. Cada dia aprenem alguna cosa nova i així d'aquesta manera sabem més coses sobre el món de la informàtica.

Si ens voleu fer una visita podeu passar per l'escola tots els dilluns, dimarts i dijous a partir de dos quarts de sis de la tarda.

Text: Caterineta Font
Club Excursionista Uecanoia
Fotos: Joan Rabell i Maria Romero

Una altra temporada espectacular

Una vegada acabada la 6a Copa Catalana de Caminades de Resistència, podem dir, sense cap mena de dubte, que el Club Excursionista Uecanoia ha tornat a fer una temporada espectacular. Tot i que aquest any no ha pogut optar a pòdium ja que des de les primeres proves, el Club Excursionista Esparreguera, el Centre Excursionista Parets i el Club Excursionista Teià es van distanciar ràpidament, s'ha aconseguit un meritori quart lloc, i a nivell individual, dos socis de l'entitat, un d'ells de Copons, han quedat primers de Catalunya.

Cal recordar que és una de les competicions de la FEEC més dures que hi ha al calendari. A cada prova cal estar en unes condicions físiques i mentals òptimes. S'han de recórrer llargues distàncies, sovint amb molt desní-

vell, en un temps prèviament establert i sobre qualsevol tipus de superfície: corriols pedregosos, pistes polsoses, alguns trams amb petites grimpades, carreteres asfaltades tant de dia com de nit. A vegades sota un sol de justícia, d'altres entre la boira o sota la pluja, amb fang o amb torrents desbordats; un repte només apte per als més intrèpids.

El Club va començar a participar en aquest tipus de proves l'any 2000. Des de llavors ha estat una de les entitats més fidels en aquesta competició, i ha obtingut molt bons resultats. L'any 2000 l'entitat quedà en tercera posició. El 2001 en segona, i el 2002, altra vegada en tercera. A la classificació individual, l'any 2000 quedà en primera posició l'Amador Martínez. L'any següent, la Montse Siñol; i l'any passat, altra vegada l'Amador Martínez, junt amb en Josep Gassó i el coponenc Ramon Serra.

Aquest any la Copa Catalana ha constat d'onze caminades, dues més que els anys anteriors. En total s'han recorregut 784,1 km, amb 45.010 m de desnivell acumulat. Les proves han estat les següents:

4ª MARXA CASTELLS DE LA SEGARRA

51 Km - 1.100 m desnivell acumulat

El recorregut, bàsicament pla, permet conèixer la comarca de la Segarra, tot passant pels nombrosos castells medievals carregats d'història i llegendes, i vorejant extensos camps de cereals.

16ª MARXA ROMÀNICA DE RESISTÈNCIA

80 Km - 4.600 m desnivell acumulat

Itinerari que uneix vint ermites romàniques. Cal destacar l'Institut Ferlo de Manresa, que va tornar a col·laborar ajudant en la recuperació dels participants amb els seus magnífics massatges a l'arribada.

28ª TRAVESSA DEL MONTSENY

46 Km - 5.600 m desnivell acumulat

Ascensió als quatre emblemàtics cims del Montseny: el Tagamanent, el Matagalls, les Agudes (per l'entretreguda cara nord on cal fer alguna que altra grimpada) i el Turó de l'Home.

7ª REUS – PRADES – REUS

55 Km - 2.950 m desnivell acumulat

Tot i que la pluja del matí feia entreveure una jornada aigualida, el sol es va imposar i els participants van poder gaudir d'una bona jornada pels bells paratges de la serra de Prades.

13ª TRAVESSA “NÚRIA – QUERALT”

92 Km - 8.100 m desnivell acumulat

Amb una primera part del recorregut amb boira i una mica de pluja, 208 persones van poder acabar la caminada més dura de la Copa, amb els seus 8.100 metres de desnivell acumulat.

14ª MONTSERRAT – REUS

100 Km - 2.650 m desnivell acumulat

Xàfecs curts però intensos a la matinada i forta tempesta a l'arribada a Reus. Nou traçat entre Piera i el Bedorc que esquiva un bon tram de carretera tot passant per la riera.

23ª MATAGALLS – MONTSERRAT

83,1 Km - 5.750 m desnivell acumulat

És la caminada amb més ressò mediàtic, i que atreu més participants. A prop de Sant Llorenç Savall es va trobar el pitjor de l'itinerari: les restes dels brutals incendis d'aquest estiu.

12ª RASOS DE PEGUERA – MANRESA

79 Km - 3.550 m desnivell acumulat

Caminada marcada per la pluja, els tolls i els camins enfangats. Nou control de pas entre la Mina i Montmajor, ja que aquest tram resultava massa llarg sense cap avituallament.

2ª MARXA “TRENKAKAMES”

90 Km - 5.000 m desnivell acumulat

L'insistent i fort vent va ser el protagonista de quasi tota la travessa, en què va resultar un xic dificultós, i en alguna zona perillós, caminar per dalt de les carenes per on passava la prova.

10ª LA MARXASSA

63 Km - 3.110 m desnivell acumulat

Pluja a la sortida, vent i boira baixa. Torrents on l'aigua corria amb una velocitat de vertigen i rugia enfurida. Tothom va ajudar a tothom a creuar-los, tal com ha de ser.

9ª MARXA DEL GARRAF

45 Km - 2.600 m desnivell acumulat

Un marcador amb els sis primers classificats, s'anava modificant a mesura que anaven arribant els participants a Gavà. També es va

disposar d'un pòdium. No hi van faltar uns breus parlaments d'agraïment i felicitació d'en Josep M. Comas, president de la Unió Muntanyenca Eramprunyà, l'entitat organitzadora d'aquesta última prova; de n'Amadeu Inglés, president del Comitè Català de Marxes de la FEEC; i de n'Antoni Fontdevila, president de la FEEC. Després es va cridar els representants de les tres primeres entitats classificades: Club Excursionista Teià, tercers; Centre Excursionista Parets, segons, i Club Excursionista Esparreguera, primers; als quals es va obsequiar amb ampolles de cava, i la disbauxa es va disparar. Ha estat la Copa Catalana en què hi ha hagut més rivalitat i a l'hora més companyonia entre les primeres entitats classificades. Nosaltres no vam ser menys, i també vam celebrar amb cava la quarta posició aconseguida, i els dos primers llocs a la classificació individual.

CLASSIFICACIÓ FINAL ENTITATS

4ª posició (de 165 entitats participants): Club Excursionista Uecanoia

CLASSIFICACIÓ FINAL INDIVIDUAL (Socis Uecanoia)

1ª posició:	Maria Romero
	Ramon Serra
	Antoni Miquel
14ª	Josep Gassó
28ª	Montserrat Siñol
30ª	Amador Martínez
36ª	Meritxell Marimon
37ª	Josep M. Vilarrubias
39ª	David Núñez
44ª	Joan Colom
50ª	Ramon Passola
56ª	Àngel Espelt
57ª	Roger Salat
65ª	Jordi Gonzàlez
66ª	Josep Ausàs
68ª	Miquel Majada
	Anna Selva
	Josep Trèmols
	Xavier Gras
	Josep Antoni Jiménez
	Carme Secanell
73ª	

75ª	Joan Estrada
	Teresa Martí
	Josep Orpinell
	Mariano Serarols
	Josep M. Solà

Altres socis que no han pogut puntuar al no estar federats i que ens han acompanyat en algunes curses, i els que han hagut d'abandonar per algun motiu o altre:

Núria Ausàs
Albert Balcells
Enric Casellas
Nicolau Garcia
Martí Illana
Òscar López
Joan Rabell
Jordi Reixachs
Carme Riba
Jaume Riba
Maria Santiago
Antoni Torra
Pepita Vidal

L'hereu i la pubilla de Copons 2003

Text: Roser Fernández
Foto: Salvador Sala

Any rere any cada poble de la comarca de l'Anoia és representat a la Fira d'Igualada per un hereu i una pubilla. Aquest any, en representació de Copons, han estat escollits la Mariona Sala i el Roger Monleón, ambdós de 6 anys d'edats, una parelleta d'allò més bonica.

La pluja va ser la nostra companya a primera hora de la jornada, just quan es feien la foto a l'Ajuntament d'Igualada. El grup d'animació que actua per distreure la canalla abans de l'ofrena religiosa va actuar al Consell Comarcal, a causa del mal temps. Afortunadament tot va quedar en un petit xàfec i la resta del matí va transcórrer sense pluja.

Després de l'ofrena, va començar la desfilla pels carrers d'Igualada. Cal esmentar que aquesta rua queda una mica deslluïda pel fet que els hereus i les pubilles no es veuen perquè queden amagats i barrejats al voltant de pares, mares, avis, àvies, tiets, tietes... que van al voltant dels menuts portant la cistella o bé acompanyant la parella.

Quedaria més lluït si la parelleta desfilés sense el cistell, només amb el rètol del poble

Montserrat - Reus, 100 km.

Incendis forestals - Estiu 2003

Sortim a donar un volt un diumenge de mig desembre, el dia s'ha llevat una mica emboirat però de tant en tant deixa veure un raig de sol. Encara que faci fred la caminada és agradable. La tardor ha estat generosa de pluges i la natura ho agraeix: els camps, el bosc i fins i tot els talussos de la nova carretera llueixen mil verds; les aigües revénen i les rieres porten un bon doll, que dóna vida als salts d'aigua, especialment al Gorg de Nafre, que feia anys que no es veia tan bonic.

Si no us enfileu cap a la carena del Balç de les Forques, res fa pensar que aquest darrer estiu va ser molt sec i calorós i amb un elevat risc d'incendis.

Però malauradament aquests es van fer realitat cremant grans extensions de bosc arreu, i a Copons tres vegades.

Diumenge 6 de juliol de 2003

Devers les 5 de la tarda es va desencadenar una tempesta seca. Un dels llamps va caure fulgurantment cap al Camí de la Boixeda i va calar-hi foc. Va venir a apagar-lo un helicòpter que carregava aigua de la Bassa del Mig i la llançava damunt la zona afectada.

Més tard va arribar un altre helicòpter, però aleshores el cel es va fer totalment fosc i va començar a ploure. Tot i així els dos helicòp-

ters van continuar abocant aigua, encara que plogués i llampegués.

També explica en Jesús Espinosa que estava al cementiri i que una centella va passar-li ben a la vora.

Dimecres 6 d'agost de 2003

Un mes més tard i altra vegada a la tarda, un segon incendi, aquest entre Veciana i Copons.

Va començar a Cal Lobato, on es va encendre la pallissa, i d'allà es va estendre fins a sota Sant Gabriel passant per Viladases.

En les tasques d'extinció també van participar-hi dos helicòpters que s'alternaven carregant aigua a la Bassa del Mig, arribant a estar un a tocar de l'aigua i l'altre enlairat esperant el seu torn.

Quan ja tenien el foc controlat a l'alçada de Viladases, i degut a l'avaría d'una bomba d'un camió del bombers de Capellades es va revifar i arribà a tocar a Sant Gabriel.

Dimarts 12 d'agost de 2003

Just una setmana després, la de la Festa Major, un altre incendi forestal va cremar una àmplia superfície entre Jorba i Copons.

Aquesta vegada el foc, que es va declarar al voltant de 2/4 de 4 de la tarda, va començar al peu de la Nacional II, al terme de Jorba, va continuar fins a Copons i arribà a uns 500 m del poble.

La causa podria haver estat una negligència humana, ja que el sol fet de llençar una burilla de cigarreta encesa per la finestra d'un cotxe hauria estat suficient per desencadenar-lo.

L'incendi va dibuixar en la muntanya la forma d'una mitja lluna. Des de la Nacional II va pujar en direcció oest cap a la zona afectada per l'incendi de la setmana anterior. Posteriorment, i a causa d'un canvi de la direcció del vent, va seguir en sentit nord-est, cap a Copons, fins a dalt de la muntanya. I finalment un nou canvi de vent va desplaçar les

flames per la carena i evità que avancessin més cap al nucli urbà coponenc.

El foc va cremar prop de 100 hectàrees de pi petit i matoll, una zona amb vegetació no gaire frondosa perquè ja havia sofert altres incendis forestals.

Segons va informar l'alcalde de Copons als mitjans de comunicació locals, en les tasques d'extinció del foc van participar 5 dotacions terrestres dels bombers de la Generalitat, que van incrementar-se fins a 8 al final de la tarda. També hi van participar, segons fonts dels bombers, un helicòpter bombarder i dos avions de vigilància i atac.

Un dels fets més destacats de la jornada fou l'elevada participació d'ADF de tota la comarca i de voluntaris de la zona a nivell particular que, coneixedors del terreny, van ser una de les claus per poder controlar el foc. De 150 a 200 voluntaris, entre membres de les ADF, veïns de Copons, Jorba i altres municipis van treballar intensament per apagar les flames, i van dur a terme tasques de suport com fer entrepans i portar aigua a les persones que estaven apagant el foc.

També va ser decisiva la col·laboració dels nombrosos pagesos de la zona, que van cedir les seves cubes per garantir el subministrament d'aigua als bombers. Al voltant de les 8 de la tarda el foc va quedar pràcticament controlat. Tot i així 6 dotacions terrestres dels bombers van quedar-se a remullar la zona perquè el foc no es revifés durant la nit i l'endemà al matí varen continuar les ADF i els voluntaris de la zona.

La simultaneïtat d'aquest incendi amb altres arreu de Catalunya, especialment els de Sant Llorenç Savall i Gallifa que ja havien cremat més de 5.000 hectàrees de bosc i que encara no estaven sota control, o els que també es varen declarar el mateix dia a Llafranc i a la Granja d'Escarp, complicaren enormement les tasques dels equips d'extinció, ja que es van haver de diversificar els efectius aeris.

D'aquest trist dia queda gravada la sensació d'impotència quan veus les flames avançar cap al teu poble i els seus boscos, amb el record encara viu del terrible incendi de l'any 1986, la vista fixa al cel esperant que apareguin els helicòpters i l'orella parada a la porta de l'Ajuntament per escoltar què diuen els bombers per l'emissora. I impressiona també veure tanta gent del poble, joves i grans, tirar muntanya amunt, alguns amb uns recursos precaris com una màquina d'ensulfatar o una branca de pi, però ben decidits.

Esperem que no es tornin a repetir aquestes desgràcies naturals ni a Copons ni enlloc.

Text: Carles Muñoz i Pallarès
Fotos: Elisenda Mercadal i Segura

Vint-i-cinc anys fent i venent pa

El passat dissabte 8 de novembre, a l'Hotel Amèrica d'Igualada, va tenir lloc la cinquena edició de la Festa del Pa, que cada any organitza el Gremi de Flequers de l'Anoia.

En el decurs de la diada, el gremi i la delegació a l'Anoia de la Cambra de Comerç van fer un merescut homenatge a tres fleques de la comarca, entre elles la fleca Lliró Pascual de Copons en reconeixement pels seus vint-i-cinc anys com a flequers.

Per tal de recordar aquest dia, la Mª Àngels i el Josep varen ser obsequiats amb un ram de flors i una placa de ceràmica.

Des d'aquestes pàgines els fem arribar la nostra enhorabona.

Text i foto: Teresa Múnera

La variant de Copons acabada

Text: Carles Muñoz i Pallarès
Foto: Xavier Martí

la C-1412 havíem aguantat pacientment, sabent que un cop finides, gaudiríem d'una infraestructura a l'alçada dels temps en què vivim. Un carretera amb característiques pròpies d'una via de la xarxa comarcal, amb una clara millora de servei i de seguretat.

... des de fa uns quants anys la carretera C-1412 entre Jorba i Torà s'ha anat millorant per trams ...

El divendres dia 10 d'octubre de 2003, l'aleshores conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat, Felip Puig, va inaugurar les obres de condicionament de la carretera C-1412 al terme municipal de Jorba i la variant d'aquesta al seu pas per Copons.

L'acte inaugural es dugué a terme a peu de carretera amb l'assistència de les autoritats pertinents i d'un nombrós grup de veïns del poble. Els protagonistes de l'acte van ser una mica les nenes i els nens de l'escola, que van tenir l'honor de tallar la cinta inaugural. Després d'escoltar els discursos protocol·laris, es serví un refrigeri.

... el divendres dia 10 d'octubre de 2003 es van inaugurar les obres de condicionament de la carretera C-1412 al terme municipal de Jorba i la variant d'aquesta al seu pas per Copons...

Amb aquest acte es posava punt final a més d'un any d'obres, les conseqüències de les quals tots els coponencs i altres usuaris de

Des de fa uns quants anys, la carretera C-1412 entre Jorba i Torà, s'ha anat millorant per trams. En un primer terme s'arreglaren els trams entre Copons i els Prats de Rei. Més tard, el 1997, es condicionà el tros entre la intersecció de Rubió i Copons. El 2001 també es finalitzà la millora entre els Prats de Rei i els límits de l'Anoia. Finalment havia arribat el torn de la nostra variant i de tot el traçat que travessa el terme de Jorba fins a arribar a la Nacional II.

... tota la via està formada per 2 carrils de 3,5 metres i per dos vorals d'1'5 metres i s'han ampliat els radis de tots els revolts fins a 250 m. Això dóna a la carretera una velocitat constant de 80 Km/h ...

Les obres de condicionament de la C-1412 al terme de Jorba i la variant de Copons s'han executat en 15 mesos i han suposat una inversió de 7,9 milions d'euros, finançats a través del Fons Miner. Es tracta d'un protocol de col·laboració entre la Generalitat i l'antic Ministeri d'Indústria i Energia (Miner), que

té per objectiu la promoció del desenvolupament econòmic alternatiu de les zones mineres de carbó.

Hi ha dos punts a destacar de l'obra.

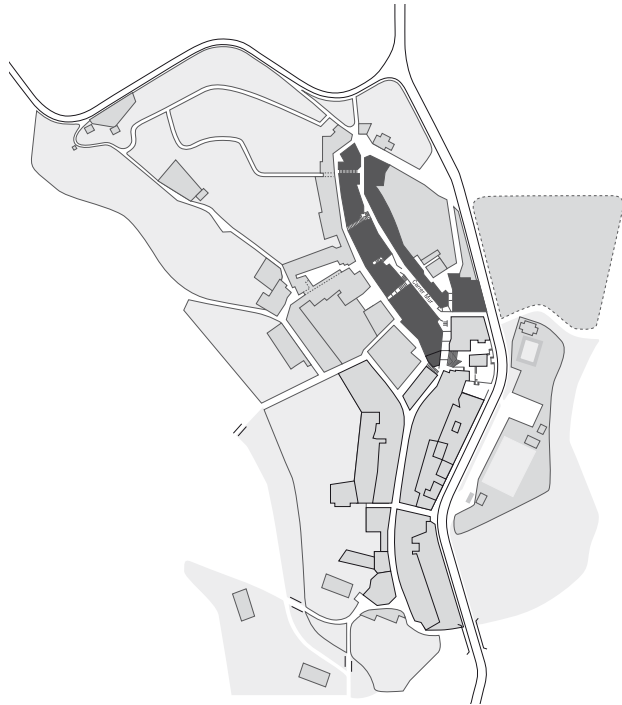
El primer és que tota la via està formada per 2 carrils de 3,5 metres i per dos vorals d'1'5 metres i que s'han ampliat els radis de tots els revolts fins a 250 m. Això dóna a la carretera una velocitat constant de 80 Km/h., excepte en el tram de la intersecció amb la carretera de Rubió, on un senyal ens la disminueix a 60 Km/h.

El segon és l'impressionant viaducte de 104 metres de llargada i de 10,8 metres d'amplada, que travessa la riera de Sant Pere.

... un impressionant viaducte de 104 metres de llargada i de 10,8 metres d'amplada travessa la riera de Sant Pere ...

Hem de sentir-nos tots molt satisfets de la finalització d'aquestes obres. La fluïdesa i la seguretat del trànsit dins la nostra vila ha millorat de forma contundent. Fins i tot, aquestes obres marcaran, qui sap, un "abans" i un "després" dels projectes col·lectius del poble. Sempre es podrà dir que les millores han arribat amb anys de retard, o que es podien haver dut a terme d'una manera o d'una altra, però no mirem més enrera, ara ja s'han conclòs i n'hem d'estar tots molt contents i orgullosos.

Renoms de Copons: El carrer Mur

El carrer Mur té la peculiaritat que hi donen la part alta de moltes cases del carrer Angel Guimerà i Sant Magí, es a dir, hi ha la majoria de les golfes de les cases d'aquests dos carrers. Alguna d'elles s'ha dividit, donant lloc a dues cases diferents; i en altres, cal baixar escales per a accedir a casa propiament dita, contràriament al que estem acostumats.

1. Cal Macià

Encara que ja era, feia temps, de la família que li donava el nom. Aquesta casa no ha adoptat el renom fins que la senyora que hi vivia la va deixar; aquesta senyora era la que cuidava al mossèn del poble. En aquell moment ell era família de la de de Cal Solé.

3. Pati Pares

En el pati pròpiament dit, hi havia hagut una casa que era anomenada Cal Mai Tanquem. Al costat, on hi ha el cobert, era on es trobava el ferrer Joan Topeta. Com a curiositat, on hi ha la porta del pati, antigament hi havia un carreró que connectava amb el carrer d'Àngel Guimerà a l'alçada del que coneixem com a Cal Maure.

5. Cobert Pares

7. Cal Javier

Sortida posterior de la casa que dona al carrer Angel Guimerà.

9. Cal Pere Torres

En aquesta casa es trobaven uns urdidors, telers, i teixidors. Actualment també pot ser coneguda com a Ca l'Elisenda Mercadal.

11. Cal Segura

Sortida posterior a la casa que dona al carrer d'Àngel Guimerà.

13. Cal Grapes

En aquesta casa un dia hi va anar un veí i, sense veure què feia el propietari, va preguntar que què feia, a la qual cosa va contestar: 'De grapes al foc'. Nom pel qual es coneguda des de llavors.

15. Cal Marineta

O també Cal Joan Marineta. El nom prové del propietari Joan i la seva mare anomenada Marina. També havia estat anomenada Ca l'Aset.

17. Cal Jesus

En realitat aquesta casa pertany a Cal Joan Marineta, que va ésser dividida per a llogar-la.

19. Cal Minguet

Sortida posterior de la casa que dona al carrer de Sant Magí.

21. Ca la Laieta

Prové del nom de l'última llogatera anomenada Laieta. Anteriorment va ésser coneguda com a Cal Peó, ja que hi vivia un peó de la carretera (feina que tractava de deixar neta la carretera).

23. Cal Pera

Pera és el cognom de l'actual propietari, també pot ser coneguda amb el nom de Cal Manda ja que la mestressa s'havia dit Calamanda.

25. Cal Bep

Pertanyia a un home conegut com a Bep Fiterol. La casa tenia una porta al carreró Montserrat, on hi havia una ferreria. També és coneguda actualment com a Cal Quildo.

27. Cal Gusi

Cognom dels actuals propietaris. Antigament havia estat una societat de malalts. En realitat aquesta casa tenia l'entrada pel carrer Sant Magí, però els actuals propietaris la van reformar fent l'entrada al carrer Mur.

29. Cal Teia

31. Cal Carlos

Segurament un propietari es deia Carlos. Propietari, Pere Tomas.

2. La taberneta

Antigament hi havia hagut una taberna en què paraven els carreters a fer el dinar, sopar o, simplement, a fer una barreja. Posteriorment va passar a ser la parada de la Hispano Igualadina que avui coneixem.

8. Cal Pares

Aquesta casa va pertànyer a la família Tabola, llavors coneguda per Cal Tabola. Aquests la van llogar a la família Panadell, d'aquí que va ser Cal Panadell, però van marxar a Manresa i se la va quedar l'actual família, que provenia de Cal Pares i Cal Marbà, al carrer Arraval.

10. Ca l'Àngel Parés

Primerament era un hort junt a Cal Parés. La família va censar el terreny (una mena d'arrendament perpetu) al seu propietari. Per a obtenir el dret de compra, el propietari va fer la casa i quan la van voler posar en venda, la família Parés la va comprar. Aquesta era coneguda per Cal Neula.

12. Cal Massana

Anteriorment havia estat de la Marieta Caus de Cal Caus (veure renoms del Carrer Vilanova).

14. Cal Florenci

Florenci era el nom del propietari. També havia estat anomenada Cal Pau Mariano, nom del pare (Pau) i del tiet (Mariano) del Sr. Florenci.

16-18. Quadre Nova

Quadre que treballaven amb telers de mà. Posteriorment, degut a la falta de feina, es va llogar i van posar cavalls. El seu nom prové del fet que la gent del poble la va veure construir i la van batejar d'aquesta manera. Com a anècdota, es deia que aquesta quadre havia estat construïda sense fonaments, i un dia amb un temps de molta pluja va esllivissar Cal Marbà del castell i va cedir el mur del castell per aquest punt. Posteriorment va ser un magatzem, per acabar sent l'actual casa.

20. L'hospital

Aquesta casa era de l'ajuntament, que per a ésser hospitalari, acollia en els baixos que restaven oberts els pobres, al seu peu pla. També existia un quartet per als difunts de les contrades que en desgràcia havia d'anar un metge a fer l'autòpsia. El nom prové del caracter hospitalari de l'ajuntament.

22. Cal Meu Pau

Prové del nom de l'avi de l'actual propietari, es deia Pau i algú en el seu dia devia dir que era 'el Meu Pau'. Anteriorment havia estat Cal Panet.

24. Cal Noi de la Paula

Abans als fills que es deien Josep els anomenaven 'noi' i a les filles que es deien Maria 'noies', així que en aquesta casa hi vivia un Josep amb la mare anomenada Paula. El noi de la Paula era curander, curava i resava moltes oracions perquè et posessis bo. Anteriorment havia estat anomenada Cal Traveret.

26. Cal Faura

Matrimoni amb renom de Faura. També va ser coneguda com a Cal Noi Faura.

28. Cal Tabola

Anteriorment era coneguda com a Cal Músic, perquè algun descendent de la família que hi vivia es va fer músic.

30. Ca la Tereseta Pona

La mestressa es deia Teresa i el seu renom era Pona. Aquesta estava casada amb un fill de Cal Vila, la família Vila els hi va posar aquesta casa amb la condició que si no tenien fills tornaria la propietat cap a ells.

32. Cal Vendrell

Cognom del pare de l'actual propietària. També havia estat anomenada Cal Maneló, nom del pare.

34. Cal Basora

Casa de la família Basora.

36. Fonda Basora

Va ser una fonda de la família Basora.

Per a més informació en el número 4 del Camí Ral es va publicar un escrit sobre la història del carrer Mur que pot enllaçar molt la fisonomia de les cases que hi pertanyen.

Cal que insisteixi que per a redactar aquest escrit s'han tingut en compte moltes opinions de veïns del poble, però cap el cas que ens hàgim equivocat en alguna afirmació o que aquesta sigui incompleta. Agraïrem que ens fèssiu arribar els vostres coneixements per a tenir la màxima fiabilitat possible de la informació i, així, millorar el recollit fins ara.

Foto: Ramon Serra

juliol

- 06** Un llamp va caure al camí de la Boixeda, i va calar-hi foc
12 i 13 Participació de coponencs a la Travessa del Transegre
13 Benedicció dels cotxes
19 Exposició d'artesanía de l'Índia, al pati de Cal Llacuna
3r Concurs d'Iniciativa Jazz Copons 2003, a la plaça Ramon Godó
31 Termini de presentació d'obres per al concurs de Copons amb Gaudí

agost

- 6** Incendi forestal iniciat a Cal Lobato, al Torrent Boter
9 Inauguració de l'exposició col·lectiva i lliurament de premis als finalistes del cicle “Copons amb Gaudí” dels joves pintors de la comarca: Elisenda Mercadal, Jordi Sanahuja, Ma José Lizarte, Ricard Espelt, Cels Codina, Anna Ma Garcia, Imma Álvarez, Gustavo Gonzalez, Pau Corcelles, Anna González, Silvia Guillen i Ivan Rovira
10 - 17 Actes de la Festa Major (vegeu pàg. 23)
12 Incendi forestal iniciat al marge de la Nacional II, amb molta participació a l'hora de controlar el foc d'ADF de la comarca i voluntaris
30 Finalitza l'exposició col·lectiva del Cicle Copons amb Gaudí

setembre

- 11** Inauguració de l'exposició de Cecília i Mercè Gonzàlez Martínez de pintures sobre seda
15 Comença el curs escolar
27 Futbol: Rebrot, 0 Copons, 1
28 Finalitza l'exposició de Cecília i Mercè Gonzàlez Martínez

octubre

- 04** Futbol: Copons, 3 Vallbona, 0
10 Inauguració de la variant de la carretera de Copons per l'Honorable Conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Sr. Felip Puig, amb aperitiu per a tothom
11 Futbol: Barri de Montserrat,1 Copons 3
Reunió de veïns per a la preparació de la IV Festa de Traginers i Comerciants de Copons
18 Futbol: Copons, 2 Capellades B, 1
25 El diputat Josep Huguet i Marina Llansana, d'Esquerra Republicana de Catalunya, presenten l'acte pre-electoral per a les eleccions al Parlament de Catalunya 2003 a la Barraca: La Catalunya que volem
Futbol: Hostalets de Pierola, 1 Copons, 1
31 Els pares i els nens de l'escola fan la castanyada amb i l'Anna García els explica contes

novembre

- 01** Futbol: Copons, 3 Tous, 1
03 Comencen les activitats extraescolars
08 Futbol: Torre de Claramunt, 2 Copons, 1
Homenatge als flequers de Copons, Lliró – Pascual, dins la 5ª Festa del Pa, organitzada pel Gremi de Flequers de l'Anoia a l'Hotel Amèrica
15 Reunió de regants a la sala de plens de l'Ajuntament
Futbol: Copons, 3 Ca n'Aguilera, 3
16 Eleccions al Parlament de Catalunya: 75 CIU, 50 PSC, 44 ERC, 7 PP, 7 IC
17 Els nens de l'escola visiten una fàbrica de Torrons d'Agramunt i el castell de Montsolís
21 Reunió explicativa d'infojove -pla local de joventut-, a la Barraca
22 Futbol: Ateneu Igualadí, 1 Copons, 0
23 Jornada de portes obertes de la casa rural Cal Manset
23 Reunió de la Comissió de reis a la sala de plens de l'Ajuntament
28 Últim dia per portar fotos o documents per muntar l'exposició: 25 anys de Reis a Copons
29 Futbol: Copons, 1 Vilanova del Camí, 2
Inauguració de l 'exposició d'escultura d'en Ramon Sala Muset
30 Coponencs participen a la XV Cursa de l'Esquiador, organitzada pel Club Excursionista Uecanoia, i queda primera absoluta marxa femenina, la Dolors Brusau

El sentit del tacte en la gestació i el part

Text: Dr. Anicet Altés i Pineda

Durant els nou mesos de la gestació, l'estímul principal que rep el fetus és de caràcter tàctil, perquè la seva pell contacta amb les parets de l'úter, del qual es troba separat pel líquid amniòtic que facilita els seus moviments, com ara un peix dintre d'una peixera.

Aquest recipient, en el cas de la gestació humana, està format per unes parets musculars que es contrauen, i fan que el fetus, durant tot l'embaràs, rebi unes pressions sobre la seva pell, com també, rep estímuls tàctils al bellugar-se i moure peus i mans: S'ha comprovat, per ecografia, que algunes vegades el fetus es mama el dit gros. Al nou ésser ja li funciona el sentit del tacte abans de néixer, i aquesta experiència física s'incrementa en el part, que és un augment del ritme i de la intensitat de les contraccions uterines sobre el cos de l'infant, per posar-lo al món. A la criatura és com si li fessin un massatge corporal, perquè les contraccions uterines són suaus i, progressivament, es van fent més intenses, i de caràcter peristàltic (l'úter no es contrau en bloc, sinó que comença per la part superior, i l'ona contràctil va baixant cap a la vagina, o sigui, cap a la sortida). En el treball del part, la criatura rep una gran estimulació del sentit del tacte, cosa que aniria bé que fos mantinguda després del naixement.

Justament passa el contrari: la infermera toca el mínim al nou nat, fa el mes precís per ren-

tar-lo, pesar-lo i vestir-lo. Tot plegat és una conducta totalment diferent al que fan els altres mamífers, que agafen el fill, l'acosten al seu cos, contactant les dues pells i tenint un intercanvi d'escalfor i, curiosament, si està posat al costat esquerre pot tornar a sentir el batec del cor de la mare que l'ha acompanyat, dia i nit, durant tots els mesos de la gestació. Ja sabem que les femelles llepen contínuament els fills, i se'ls van acostant al mugró perquè així es satisfà la sensibilitat tàctil de tots dos, i l'infant troba, altra vegada, la seguretat perduda.

Aquest aspecte és més important, de moment, que el pròpiament alimentari. La sensació tàctil de la boca, els llavis i la llengua és la comunicació que té el nou nat amb la seva mare i, podríem dir, per extensió amb el món.

Científicament està comprovat que el fet de buidar ben aviat el pit, activa la producció de llet i assegura una bona lactància materna. Hem de reflexionar que, per a l'infant, el néixer és un gran trauma, com tot el que sigui canviar de sistema de vida. Si un peix el posem a la terra no podrà subsistir. El fetus, en certa manera és com un peix: ha anat vivint en un medi líquid, i respira, no pels pulmons, sinó gràcies a la placenta, que li proporciona oxigen i els altres elements vitals. Al néixer es converteix, de sobte, en un animal terrestre, i, en pocs moments, ha de canviar el seu sistema d'oxigenació, i posar en funcionament l'aparell respiratori, aeri, que són els seus pulmons.

Dels cinc sentits corporals del fetus, pràcticament només ha funcionat, en els mesos de la vida uterina, el sentit del tacte. Les sensacions de calor, humitat i confort, de l'atmosfera líquida, s'han transformat per la

pressió accentuada i l'estretor del canal del part. Al venir al món encara nota un canvi més marcat, perquè, en pocs moments es troba en un ambient sec, aire en lloc d'aigua, i unes mans que el manipulen, el vesteixen i li transmeten unes sensacions completament noves per a ell, perquè el seu sentit vital és el tacte, i tardarà encara algunes setmanes en tenir l'ajuda dels sentits de la vista, l'oïda i l'olfacte, per orientar-se en el complicat escenari on ha de viure.

La lactància materna és com una continuació de la gestació. El fill està junt amb la mare, que el segueix alimentant, el toca i l'acarona mentre està mamant: és una situació molt gratificant per a ella, i de molt benestar i seguretat per al nadó. Si la lactància és artificial, convé que la mare li doni, personalment, el biberó, tenint en braços a l'infant, tot tocant-lo i fent sentir, amb carícies, la seva presència.

En tot aquest període de la lactància, és important la presència, i la col·laboració, del pare, pensant que és una activitat humana amb un gran component emocional. La gestació i el part no és una malaltia ni un acte quirúrgic, encara que als homes els sap greu no poder participar-hi, i, en certa forma, perdre el protagonisme. És molt important que la mare sigui conscient del part del seu fill: que a més de veure'l néixer, se'l trobi tot seguit posat sobre el seu ventre, i abans de tallar el cordó umbilical, el darrer nexus físic que encara els uneix, el pugui veure i tocar, essent així testimoni de la primera respiració, i, també, del primer plor. El pare, junt amb la seva esposa, tindran, simultàniament, aquesta emotiva vivència, que ja no oblidaran mai més.

Vic, desembre de 2003

Text: Sònia Aguilera

Orelles sordes

M'agradaria que per uns moments el qui llegeixi aquestes línies es posés en el meu lloc.

Què et semblaria que cada vegada que has d'entrar o sortir del garatge de casa teva amb el cotxe hi hagués algun vehicle que t'ho impedís?

Doncs això és exactament el que ens passa a casa meva tot i tenir la placa de l'Ajuntament que diu: **SORTIDA DE VEHICLES NO HI APARQUEU.**

El problema amb què ens trobem no és que ens aparquin just davant de la porta del garatge sinó que si hi ha gaires cotxes al mig

de la plaça Ramon Godó ja no podem fer la maniobra per entrar o sortir del garatge.

Hi ha hagut dies que a la plaça Ramon Godó he comptat tretze cotxes aparcats i treure el cotxe del garatge es converteix en una gimcana.

Estàs de sort si el cotxe que et fa nosa saps de qui és i el pots anar a avisar; és com si haguessis de tenir un fitxer de tots els cotxes del poble i del seu propietari per saber on anar-lo a trobar.

Si el propietari del cotxe el desconeixes et queda l'opció de tocar el clàxon a veure si algú ho sent.

Us imagineu haver de fer això gairebé cada matí abans d'anar a treballar?

Segur que molts dies arribaríeu tard a la feina o potser hauríeu de llevar-vos una hora abans... A casa meva encara estem de sort i amb aquesta gimcana només ens hi trobem els caps de setmana i durant les vacances.

És un problema que fa temps que s'arrossega i al qual se'n fa orelles sordes; no sé quina és la solució més adient però m'agradaria que se'n pensés alguna i que es posés en pràctica.

Text: Teresa Vilaseca
Foto: Dolors Farrés

La nit de Reis

Una nit tan i tan màgica que tothom, petits i grans, esperem amb il·lusió aquell regal o aquella sorpresa que no esperàvem.

I la sort que tenim de tenir uns patges tan ‘macos’ i ben vestits, que ens porten els regals a casa i encara ho fa tot més emocionant.

Quan arriba aquesta nit, sempre em ve a la memòria el que em va explicar el Jaume que els va passar fa 26 anys. Quan no hi havia reis a Copons, els que volien que els portessin els regals un patge havien d’anar a Igualada. El Jaume i la Maria cada any anaven a casa de la tieta Pepeta perquè a la Mònica i a l'Elena els portessin els regals. Però el que són les coses; el destí va voler que aquell any al pis de sobre de la tieta Pepeta hi hagués una nena que també es deia Mònica i que el

patge s'equivoqués de regal. Quan la Mònica desembolicava el regal la Maria va veure que no era el de la seva filla, va agafar el regal i corrents va anar a buscar al patge, que ja havia marxat, i quan el va trobar tota enfada-da li va dir que arreglés el que havia passat. Encara que el patge fiqués tota la seva volun-tat ja no podia ser el mateix, perquè l'altra nena ja havia desembolicat el regal.

Amb tot aquell embolic la nit no va ser tan màgica com esperaven. La Maria tota dis-gus-tada va pensar que això s'havia acabat i va pensar que el pròxim any podrien fer patges a Copons.

Com que tot el que es proposava ho aconse-guia, va parlar amb els més actius del poble i l'any següent entre tots van aconseguir que a

Copons hi hagués patges i els nens poguessin esperar-los a casa seva.

Crec que les dues estarien molt orgulloses de veure que després de 25 anys el poble de Copons té patges, reis i carrosses.

Esports

Text i foto: Jordi Orpi

El passat diumenge 2 de novembre, una colla de ciclistes de diferents punts de Catalunya –alguns d'ells professionals en el tema- ens vam reunir a les 8 h del matí al poliesportiu per fer una ruta per les rodalies de Copons.

Es va preparar un recorregut de gran dificul-tat i duresa que fou el següent:

Pujar al Raser dels Senyors fins a arribar sobre les antigues escombraries i baixar dos trams de trialera (tr.) arribant a la rasa dels Nocs. Vam baixar tota la rasa sencera, que estava molt molla i semblava un vidre, posant a prova les habilitats dels més atrevits. Tot seguit vam anar en direcció Rubió, pujant pel camí del Pla de Copons fins al Pla d'en Batlle i baixant per la tr. fins a tornar a trobar la carretera de Rubió. Quan vam ser al Pla de Rubió, vam pujar pel camí que porta el seu nom baixant per un corriol força pedregós, per trencar el ritme dels ciclistes. La proposta va ser pujar per una tr. amb les bicicletes carregades a coll.

L'esmorzar va ser al Pi del Quildo, per refer-nos i agafar forces, baixant tot seguit fins la Font del Freixa i omplir els bidons de les bicicletes d'aigua. La baixada fins a Copons va fer-se per l'antic camí que anava a la font i la ruta va continuar en direcció al Ciment anant a buscar la tr. de la Festa Major; a la baixada hi va haver alguna “tombarella”, sense conseqüències importants, per part d'algun ciclista.

Vam anar en direcció al Castell de Miralles passant per Cal Garsa. El descens del Castell va ser per la cara més difícil del turó, havent de demostrar cadascú la seva destresa en aquest terreny i procurant superar tots els graons i altres obstacles sense treure els peus de la bicicleta; tot i així algú va haver de baixar a peu i algun altre rodolant.

En tornant, vam passar pel Lloretó per continuar cap al Torrent Boter i tot seguit baixàrem la tr. de la Font de la Vila.

La ruta es va acabar en el mateix lloc de sorti-da, el poliesportiu, després de pedalejar, cami-nar i fer equilibris durant més de 4 hores.

L'experiència va ser molt positiva, ja que el recorregut tenia diferents graus de difi-cultat i el terreny presentava diverses oro-grafies (baixadors, graons, zones humides, seques,...). Es demanà poder repetir aques-ta trobada en alguna altra ocasió, ja que va servir de bon entrenament per a tots i va ser motiu d'intercanvi d'experiències.

Futbol Club Copons

Text: Carles Mas
Foto: Ramon Serra

Comença una nova temporada per a l'equip del nostre poble. Aquest any amb més dificultats que altres, degut a motius econòmics i, també, per motius de plantilla, problemes que apareixeran any rere any, però que en aquest s'han pogut solucionar.

El Futbol Club Copons inicia la pretempo-rada a principi de setembre i juga un parell d'amistosos contra el Fàtima i el Ribera d'Ondara, que serveixen per veure com està l'equip de cara a la temporada que comença a final del mateix mes.

Els jugadors que componen la plantilla són els següents:

PORTER

Jordi Riera

DEFENSES

Marc Riera

Robert Agramunt

Jordi Casas

Jaume Escurin

Llibià Botines

Pere Ferrer

Txema Puig

MIGCAMPISTES

Joan Corcelles

Albert Gabarró

Francesc Serra

Miquel Carrero

Pep Cases

Carles Mas

DAVANTERS

Ricard Corcelles

Roger Rosich

David Pérez

27 de setembre Rebrot 0 - F. C. Copons 1

El primer partit és juga a Òdena contra l'equip del Rebrot. Els coponencs s'avancen ràpidament en el marcador, però després pateixen tot l'encontre per poder mantenir el resultat. El Copons, però, inicia la temporada 2003-2004 sumant els 3 primers punts.

4 d'octubre F. C. Copons 3 -Vallbona 0

En el primer partit de lliga al Rieral els locals aconseguixen una còmoda victòria contra un Vallbona que no oposa cap tipus de resis-tència, ja que no varen aconseguir arribar a l'àrea coponenca en tot l'encontre. El Copons suma la segona victòria consecutiva.

11 d'octubre Barri Montserrat 1 – F. C. Copons 3

En un partit jugat de tu a tu, els coponencs aconseguixen la victòria per un major encert en els metres finals. El resultat en el descans ja indica un mar-cador de 0-2. Resultat que s'incrementa a mitjan de la 2ª part. No és fins al final del partit que els locals aconseguixen el gol de l'honor. Ja són tres les victòries consecutives de l'equip en aquest principi de temporada.

18 d'octubre F. C. Copons 2 – Capellades B 1

Sense fer un partit molt brillant els copo-nencs ratifiquen el bon inici de temporada i aconseguixen situar-se amb una avantatge de 2 gols. El filial del Capellades no es dóna per vençut i retalla la distància en el marca-dor ràpidament. Els locals, però, saben man-tenir la diferència fins al final del partit. Ja són 12 punts dels 12 possibles. Que con-tinuï la ratxa.

25 d'octubre Hostalets 1 – F. C. Copons 1

El Copons juga en un camp força complicat els últims anys, però surt a per totes i molt aviat es posa per davant en el marcador. Els coponencs disposen de moltes ocasions per ampliar l'avantatge en el marcador, però no aconseguixen aprofitar-ne cap. Al final del partit l'Hostalets va poder empatar i fins i tot es podria haver emportat els 3 punts en una última jugada. Finalment, doncs, repartiment de punts i el Copons que continua sense perdre cap partit.

1 de novembre F. C. Copons 3 – Tous 1

Els jugadors coponencs juguen una primera part força dolenta, i tot i que aconseguixen posar-se per davant és el Tous el que disposa de les millors ocasions. El marcador en el descans del partit és d'empat a 1 gol. A la segona meitat tot canvia i els locals sur-ten a per totes i això es reflecteix al final del partit en que guanyen per 3 a 1. Una altra victòria en un principi de tempora-da impressionant.

8 de novembre La Torre 2 – F. C. Copons 1

El Copons juga contra l'últim classificat en la taula, cosa que fa pensar en un partit fàcil. Però res d'això. Els jugadors de la Torre surten amb molta empena i a meitat de la primera part fan un gol. A partir d'aquí els jugadors coponencs es treuen la son de les orelles, i passen a dominar el partit creant alguna ocasió. Però no és fins a 15 minuts del final que aconseguixen empatar. Al final del par-tit, quan els visitants estan més abocats que mai a l'atac, són els jugadors locals els que poden marcar en un ràpid contraatac. Aquí s'acaba la ratxa dels coponencs.

15 de novembre F. C. Copons 3 – Can Aguilera 3

Els dos equips reuneixen les condicions perquè es pugui veure un gran partit en el Rieral entre el 3r i el 4t equip en la classi-ficació. I així és, els dos equips jugant de tu a tu i en una gran primera part els locals es posen 2 a 0 en el marcador. Però en un mal inici de segon temps del Copons, els visitants poden empatar i, més endavant, aconseguixen posar-se per davant. Els coponencs, però, poden empatar ja en el temps de descompte.

22 de novembre Ateneu 1 – F. C. Copons 0

Segona derrota del Copons en el que va de tem-porada, aquest cop, però, a camp del líder. El partit comença amb molt de respecte per les dues bandes i són els coponencs els que tenen les primeres ocasions, amb un remat al pal i amb un xut que va poder refusar el porter amb les cames. L'Ateneu aconseguix el gol al final de la primera part en una jugada desafortunada per als visitants. La segona part continua amb la mateixa tònica i amb molt joc del mig del camp. Al final del partit el Copons fa un gol que l'àrbitre decideix anul·lar.

29 de novembre F. C. Copons 1 – Vilanova B 2

Després d'un gran inici de temporada el Copons encadena una sèrie de resultats que fan perdre una mica la gran il·lusió que hi havia entre els jugadors. Els coponencs perden el primer partit de la temporada al Rieral contra un equip amb el qual no s'havia de perdre mai, mostrant la seva cara dolenta del campionat. Els vilanovins es varen posar per davant i a falta de poc per acabar el partit els copo-nencs varen empatar. Però un altra cop, amb l'equip local abocat a l'atac, els visitants van aprofitar per fer el gol de la victòria en l'última jugada.

Text: Jordi Bertran
Alcalde de Copons

El nou consell comarcal

La nova llei dels Consells Comarcals va comportar moltes disputes, Convergència i Unió defensava la continuïtat d'una antiga llei, que crec que es del tot il·lògica. Els seus arguments són la representació dels petits municipis dins de l'entitat comarcal. La resta de partits donaven més valor a la igualtat entre vots i regidors, la qual cosa no té perquè treure importància als municipis més petits, però sí que dóna més força als partits amb major nombre de vots. El rerefons és que uns perden poder i els altres en guanyen; per tant, ja tenim la disputa en marxa.

De tots és sabut el poc pes específic i els recursos que tenen els Consells Comarcals. Cal una important aposta per situar l'ens comarcal al lloc que li correspon. Actualment no té objectius, competències ni el finançament adequats per ser un ens supramunicipal adequat.

Els municipis necessitem molta ajuda i, per tant, un bon Consell Comarcal ens podria ajudar en temes molt importants. La visió global de territori treballant colze a colze amb els municipis i no suposant mai un contrapoder municipal, generant una promoció de tota la comarca (no de les persones) en tots els

àmbits econòmics, la prestació de serveis tècnics a bon preu o la millora i l'augment dels serveis que es presten actualment, la coordinació de les necessitats de tots els municipis i la defensa d'aquestes davant d'altres comarques o altres administracions.

Al Consell Comarcal de l'Anoia ens falten moltes coses per poder canviar el ritme de la comarca. Primer, cal demostrar que és possible i després demanar la confiança de tots els ajuntaments. No ens podem oblidar d'eines tant importants i necessàries com el Gerent o el Consell d'Alcaldes, oblidades els darrers anys.

També estaria bé que els partits intentessin representar tota la comarca entre els seus consellers. No podem oblidar que la comarca de l'Anoia té tres zones molt diferents, i que les necessitats de la zona sud o de l'Alta Anoia són diferents, i que aquestes no tenen res a veure amb la Conca.

El repartiment de consellers tots sabem com funciona. Jo, personalment, vaig negociar amb el primer secretari del PSC-Anoia una plaça de conseller per a un regidor del meu grup

en representació de l'Alta Anoia, i que abans de les eleccions municipals ens van garantir. Després, pel que ells anomenen un accident, ens quedem fora, fora del tot no, com a primer reserva, i ens diuen que si plega algú entrarem nosaltres. Això no és creure en els Consells Comarcals ni en els petits municipis. No cal que el conseller sigui de Copons però que almenys l'Alta Anoia estigui representada als grups comarcals més importants.

L'Anoia té 33 municipis, 12 estan a l'Alta Anoia.

ERC té 4 consellers i 1 és de l'Alta Anoia.

CIU té 9 consellers i 1 és de l'Alta Anoia.

PSC té 10 consellers i cap és de l'Alta Anoia: 4 son de la Conca i sis del sud de la comarca.

Crec que no comença del tot bé aquest Consell, però espero que al final dels propers quatre anys pugui dir que ha acabat bé i que la comarca sencera, és a dir, tots els municipis que l'integren, estan millor del que havien estat, que al final és el que vol i necessita la gent que ens dóna la seva confiança i el seu suport.

Concurs Copons amb Gaudí

L'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Copons, adherint-se a l'any Gaudí, va convocar un concurs on podien participar el joves artistes de l'Anoia. Van ser seleccionats 12 i van exposar la seva obra a la sala d'exposicions de l'Ajuntament durant els mesos de juny de 2002 a maig de 2003.

Els artistes seleccionats són:

Elisenda Mercadal,
Jordi Sanahuja,
M. José Lizarte,
Ricard Espelt,
Cels Codina,
Anna M. García,
Imma Álvarez,
Gustavo González,
Pau Corcelles,
Anna González,
Sílvia Guillen,
Ivan Rovira

Acabat el cicle Gaudí es va fer una exposició col·lectiva de tots els artistes, amb la participació dues obres com màxim, i un jurat qualificat seleccionà els tres finalistes

El dia 9 d'agost de 2003 es va reunir a l'Ajuntament de Copons els membres del jurat del CONCURS COPONS AMB GAUDÍ format per:

Sr. Arnau Puig, filòsof, crític d'art i fundador del DAU AL SET,

Sr. Ricard Planas director de la Revista Catalana BON ART,

Sr. Josep Sarsanedas, dissenyador gràfic, professor de tipografia i disseny a l'escola Superior de Disseny Elisava

A les 19 h, s'inaugurà l'exposició i es lliuraren el premis, de la mà de l'alcalde, Jordi Bertran, i d'un membre del jurat, Josep Sarsanedas a:

1r premi de 450,00€ per a l'**Anna M. García**, de Sta. Margarida de Montbui, amb l'obra Paz Herbida XII

2n premi de 300,00€ per a **Jordi Sanahuja**, d'Igualada, amb l'obra Molt de temps no pot durar

3r premi de 150,00€ per a **Pau Corcelles**, d'Igualada, amb l'obra darreres de Tous I

i una menció específica per a **Cels Codina**, d'Igualada, per l'obra Encaix Castellor.

Arnau Puig, membre del jurat, va dir que bona part dels participants "son artistes amb projecció"

Josep Sarsanedas remarcà de l'obra guanyadora que "sobretot, hem valorat que es tracta d'un quadre fet amb la mínima expressió, però que a la vegada té una varietat de textures. A més, segueix una concepció molt actual amb una gran tècnica". De l'obra de Sanahuja, va explicar Sarsanedas que "és un treball molt agosarat, amb una força expressiva molt gran. A més està elaborat amb una tècnica molt original"

El tercer premi, de Pau Corcelles, el Jurat el va qualificar "d'una aquarel·la amb un tractament molt particular, que li dóna un toc de màgia i d'hiperrealisme"

Finalment, de l'obra de Cels Codina, Sarsanedas va comentar que era una obra molt original i una gran combinació.

El Cicle Copons amb Gaudí ha estat tot un èxit de participació. Els dotze artistes que han exposat els seus treballs tenen un gran nivell, i la gent ha pogut veure obres de qualitat i de diferents estils pictòrics.

Membres jurat: Josep Sarsamedas, Arnau Puig, Ricard Planas

Anna Ma. Garcia

Jordi Sanahuja

Pau Corcelles

Cels Codina

Text: Jordi Bertran
Alcalde de Copons

Reflexions després de la inauguració de la carretera

El passat divendres dia 10 d'octubre es va dur a terme la inauguració de la carretera de Jorba a Copons i la variant de Copons. A l'acte inaugural hi van assistir el conseller Felip Puig, el director general de carreteres, el president del Consell Comarcal de l'Anoia, alcaldes i alcaldesses de la zona i molts veïns de Copons. Com és habitual hi van haver parlaments, tallada de cinta i el típic aperitiu.

Després d'una jornada com aquesta, alegre i festiva, penses, reflexiones i recordes el llarg procés que hem hagut de patir fins arribar a aquest moment. Aquest mateix dia l'alcalde de Veciana m'explicava que fa més de quinze anys que ja havien fet molts viatges a Barcelona amb altres alcaldes de la zona, demanant que s'arreglés la C-1412. Al cap d'uns anys es va fer el tram Copons - Prats del Rei; posteriorment el de Prats fins a Castellfollit de Riubregós i un petit tros entre Copons i Jorba. Ara, la C-1412 ja és una realitat a mitges, ja que el tram entre Copons i els Prats del Rei està totalment malmès, i ja caldria fer-hi una important millora.

Moltes vegades penses: - val la pena tant esforç per aconseguir aquesta recompensa? Qualsevol millora és una satisfacció, però has de suar tinta per acabar aconseguint-les.

En ocasions he hagut de sentir per part d'algunes administracions, frases que m'han fet sentir molt malament, com per exemple; - els alcaldes sempre demaneu, - no et queixaràs, - ara ja pots estar content, - vols que ho deixem millor del que estava. Bé, tot un seguit d'afirmacions que em fan pensar, quan vaig de visita a administracions superiors, que alguns dels meus interlocutors pensen: - ara què vol aquest d'allà dalt... Desitjo que no sigui així, però, no puc negar-ho, tinc aquesta sensació.

Potser demanar per un petit, però bonic, municipi de 300 habitants els mateixos serveis que tenen pobles més grans no els sembla normal, però jo crec que tenim els mateixos drets que la resta de catalans, independentment de la població en què residim.

És un orgull poder treballar per al teu poble, millorar la qualitat de vida, i poder desenvolupar

lupar un projecte de poble que tot un grup de companys i companyes compartim. Però cal que tothom tingui molt clar que la primera i més propera de les administracions catalanes són els Ajuntaments i que, com a tals, els seus representants són les persones més properes a la gent del poble. Quan demanem alguna cosa o ens queixem, ho fem amb coneixement de causa, ja que som part dels afectats.

En poques paraules, si anéssim de cara al gra i ens escoltéssim més a la gent del territori possiblement tindríem una comarca millor que la que tenim, i els que ens dediquem a gestionar els nostres pobles i no ens dediquem a fer de polítics no perdríem tantes hores per aconseguir serveis o equipaments tan necessaris per al desenvolupament dels municipis.

Bé, després de pensar, reflexionar i recordar tot això, demà arriba ja un nou dia en què cal que tots treballem colze a colze i de valent per fer sentir les nostres veus i, així, tots plegats poder millorar la qualitat de vida de totes les persones que viuen als nostres municipis. Sens dubte, a l'Anoia, tenim moltes coses per les quals cal anar a demanar millores.

Text i fotos: **Xavier Martí**

Exposició de Cecília i Mercè González Martínez

Cecília González

Mercè González

Cecília i Mercè González Martínez van exposar les seves **PINTURES SOBRE SEDA**, de l'11 al 28 de setembre de 2003, a la sala d'exposicions de l'Ajuntament de Copons.

“Passeja la mirada per aquesta exposició i endinsa't per aquests boscos. Deixa't portar per les sensacions del color i de la llum i, sobretot, quan surtis, segueix mirant.”

Text i fotos: **Xavier Martí**

Exposició Ramon Sala Muset

Família: Per a un món més gran.

Cap de Ciclista: Ara m'han portat a Copons, després d'un any i mig segrestat al Museu de la Ciència.

Ramon Sala Muset va exposar les seves escultures del 29 de novembre al 12 de desembre de 2003, a la sala d'exposicions de l'Ajuntament de Copons. La inauguració del dissabte dia 29 de novembre, a les 7 de la tarda, va ser molt concorreguda per familiars i amics *“Aquí teniu una petita mostra de l'art i savi de la fabulosa dissenyadora que és la nostra natura. Els meus companys m'han sentit a dir que les pedres em parlen. Doncs sí, i no tan sols em parlen, sinó que també em busquen. Algunes pedres que aquí podreu veure són elles les que m'han trobat, i d'altres s'han deixat trobat per a mi.”*

Text: **Elisa Elies**

Partit amistós Tous-Copons

El passat dissabte dia 8 de novembre, amb motiu de la celebració de la Festa Major de Tous, els equips de Futbol Sala Femení de Copons i de Tous van retrobar-se de nou en un partit amistós.

El partit fou molt disputat, amb una primera part molt igualada i una segona part amb

quatre gols, que van permetre a l'equip local avançar-se en el marcador. El partit acabà amb el resultat 4-0, amb les jugadores força cansades, però prou contentes per tornar-se a enfrontar de nou. El bon ambient que es va respirar entre ambdós equips ens porta a preguntar: quan serà el pròxim partit?

Text i fotos: **Teresa Múnera**

Ja torna a sonar el teatre

Després d'un parèntesi, l'activitat teatral coponenca torna a escalfar motors. Des de la passada primavera, un grup de coponencs, part dels quals ja formaven part del grup teatral i d'altres incorporacions noves, estan treballant amb l'objectiu de fer rebrotar una altra vegada la tradició teatral al nostre poble, amb la previsió d'escenificar properament una nova comèdia.

Els assajos que es fan setmanalment a la sala polivalent de La Barraca funcionen prou bé i el bon ambient de treball no hi manca.

Esperem que ben aviat us puguem anunciar la data definitiva de la representació.

Text i fotos: **Xavier Martí**

Premis del 3r Concurs d'Iniciativa Jazz Copons 2003

La nit del 19 de juliol es va celebrar a la plaça Ramon Godó la Final del 3r Concurs d'Iniciativa Jazz 2003. La plaça era plena de gom a gom d'un públic amant del jazz.

1r Premi
ASS TRIO d'Avinyó

2n Premi
Luismo Valladares Group de Barcelona

3r Premi
FREE PLAY de Barcelona

Els guanyadors van demostrar el seu companyerisme, ja que van convidar tots els grups a participar d'una espècie de jam session que es va allargar durant ¼ d'hora. Amb coses com aquestes te n'adones que la Iniciativa Jazz no només és interessant per als grups, sinó per a tota aquella gent afeccionada a aquesta música, ja que pot gaudir d'un espectacle de qualitat.

La nit va acabar amb el grup convidat Brassas Company.

Iniciativa Jazz Copons s'ha convertit en una bona plataforma perquè els grups que no tenien editat cap treball puguin fer el primer pas per entrar al mercat musical amb l'edició del corresponent disc i, d'aquesta manera, Copons es converteix per una nit en la capital del jazz català.

1er Premi, **ASS TRIO d'Avinyó**

2n Premi, **Luismo Valladares Group de Barcelona**

3r Premi, **FREE PLAY de Barcelona**

Jam Session

Text: **Carles Mas**

Festa Major 2003

La Festa Major d'enguany és per a mi l'inici d'una nova etapa com a regidor de festes i l'afronto amb molt d'interès. Espero que els actes siguin del gust de tothom i per això estic obert a tot tipus d'idees i a la col·laboració de qui ho desitgi.

Els actes de la Festa Major 2003 van començar amb els ja tradicionals campionats de futbol sala, truc i tennis-taula, amb molta participació, com cada any, i amb els quals la gent disfruta d'allò més.

El dijous dia 14 hi va haver el repic de campanes, acte que dóna inici a la Festa Major. Tot va començar a les 6 de la tarda, amb una triatló amb molt èxit de participació, ja que es van haver de fer dues tandes ja que tots els participants no cabien a la piscina a l'hora de prendre la sortida. A la nit, ja amb tothom recuperat, vam tenir l'actuació de l'orquestra Mitjanit. Un èxit total, ja que van rebre elogis de la gran majoria dels assistents. Des d'aquí ja us puc avançar que els tornarem a veure en l'edició del 2004.

El divendres 15 d'agost vam celebrar un ofici religiós en honor de la nostra patrona i seguidament hi va haver un concert-venut amb l'orquestra Liberty. Ja al capvespre l'orquestra Acuario Quartet ens va oferir un ball de tarda i nit.

El dissabte dia 16 es va celebrar una altra missa, en aquest cas en honor del nostre patró, Sant Roc. A la plaça Ramon Godó, com ja és habitual, es va celebrar el vermut acompanyats per la cobla ciutat de Manresa. Ja a la tarda tota la mainada va poder disfrutar d'una divertida cercavila amb el grup Gallarda. Després de donar la volta al poble acompanyats pels nostres gegants, la Roseta i en Ramonet per la cuca i els capgrossos, el Llorenç, la violeta i l'estrelleta, tots vam arribar a la plaça, on ens esperava en Jaume Barri, que amb la seva gran actuació va fer passar una molt bona estona a tothom, petits i grans.

A la nit va arribar l'hora del jovent amb la disco- mòbil, que va durar fins que es va fer de dia, i va arribar en Jesús per netejar la plaça i, a cops d'escombra, anava fent fora la gent. Ja era hora d'anar a dormir. O no.

Al final vam arribar al diumenge, últim dia de la Festa Major. A les 5 de la tarda, i com a novetat, es va instal·lar un inflable a la plaça de davant de Cal Segura, amb el qual la quixalla va disfrutar d'allò més. A la mateixa hora tot de gent començava els preparatius pel sopar que s'havia de celebrar amb normalitat a la plaça. El sopar el vam poder fer, però després que un gran xàfec ens fes dubtar. Aprofito per agrair moltíssim a tothom que va col·laborar perquè es pogués dur a terme el

sopar i els actes següents. Així, doncs després de sopar vam jugar al bingo i vam disfrutar de les havaneres amb el grup l'Espingarri , que van haver de cantar sense instruments ni micros, degut a l'aiguat anterior.

Mentrestant tots gaudíem d'un deliciós rom cremat fet a la plaça.

Per acabar, vull donar les gràcies a tota la gent que ajuda en els diversos actes de la Festa Major i convido tota aquella gent que ho desitgi a fer-ho, perquè veuran que es disfruta molt més de la festa quan la vius des de dins.

Gràcies a tots.

FESTA MAJOR 2003

DIUMENG-10

TARDA NIT Campionat de tenis taula a la Barraca

19:00 Campionat de futbol sala al Poli

22:00 Campionat de truc a la Barraca

DILLUNS-11

TARDA NIT Campionat de tenis taula a la Barraca

19:00 Campionat de futbol sala al Poli

22:00 Campionat de truc a la Barraca

DIMARTS-12

TARDA NIT Campionat de tenis taula a la Barraca

19:00 Campionat de futbol sala al Poli

22:00 Campionat de truc a la Barraca

DIMECRES-13

TARDA NIT Campionat de tenis taula a la Barraca

20:00 Campionat de futbol sala al Poli

22:00 Campionat de truc a la Barraca

DIJOUS-14

18:00 Triatló per a totes les edats

23:00 Ball de nit amb l'orquestra MITJANIT

DIVENDRES-15

12:30 Solemne ofici en honor de la Nostra Patrona

sortint de l'ofici religiós Concert-Vermut amb l'orquestra LIBERTY

20:00 Ball de tarda amb l'orquestra ACUARIO QUARTET

00:00 Ball de nit amb l'orquestra ACUARIO QUARTET

DISSABTE-16

12:30 Missa en honor a Sant Roc sortint de l'ofici religiós

Sardanes amb la cobla CIUTAT DE MANRESA

17:30 Cercavila amb el grup GALLARDA

19:00 Espectacle infantil amb JAUME BARRI

00:00 Disco-mòbil a la plaça

DIUMENG-17

17:00 INFLABLE a la plaça de davant a Cal Segura

21:30 Sopar popular amb el tradicional bingo **després del sopar** Havaneres amb el grup L'ESPINGARRI

Tradicional TÓMBOLA

Exposició dels quadres del concurs COPONS AMB GAUDÍ

Macroescarabats a Copons

Text: **Clara Bosch**

Durant l'estiu haureu vist passejar per Copons tota mena d'insectes, però n'hi a dos que destaquen especialment per les seves dimensions. Són l'escarabat Rinoceront i el cérvol Volador o Escanya polls.

El Rinoceront (*Oryctes nasicornis*) es caracteritza per una banya que té al mig del front, és de color caramel brillant, com el xarol. Les femelles i els mascles joves no tenen banya, però sí una petita protuberància. Fa entre 25 i 40 mm.

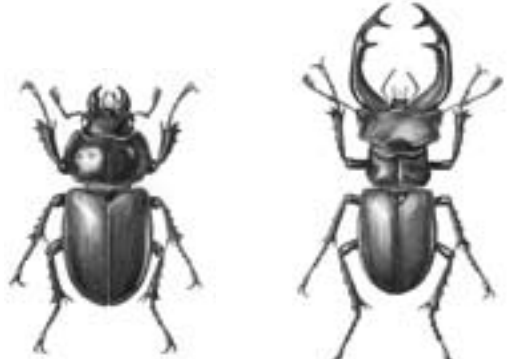
El cérvol Volador (*Lucanus cervus*) també és coneix amb el nom d'escanyapolls. Es caracteritza per dues enormes banyes en forma de pinça, que tragina damunt del cap. En aquesta zona és de color negre mat. El mascle fa entre 35 i 45 mm i la femella entre 30 i 45 mm (no té banyes). És l'escarabat més gran d'Europa.

Tots dos són capaços de volar distàncies considerables, sobretot ho fan al vespre. Però el seu vol és bastant matusser. Sembla talment que no puguin variar ni la velocitat, ni la direcció, de manera que acostumen a finalitzar el seu vol topant bruscament contra un arbre o una paret. Per sort, la seva carcassa extraordinàriament dura els protegeix de la sotragada.

Malgrat la seva aparença i la seva mida es tracta de dues bestioles ben inofensives.

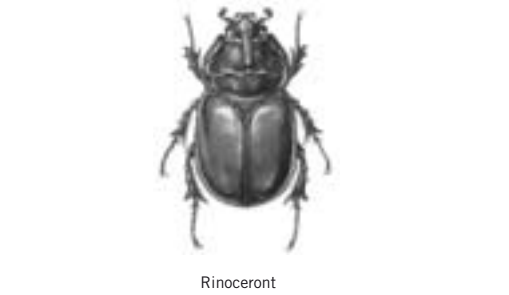
La seva funció és la de transformar la soca dels roures morts en adob. També els podem trobar treballant en els femers, ajudant a la descomposició de la matèria.

Tant l'un com l'altre són espècies protegides a tota Europa. (Estan desapareixent de moltes zones, degut a la deforestació). Esperem que entre nosaltres estiguin segurs i tranquils, per molt anys.

Cérvol volador femella

Cérvol volador mascle

Rinoceront

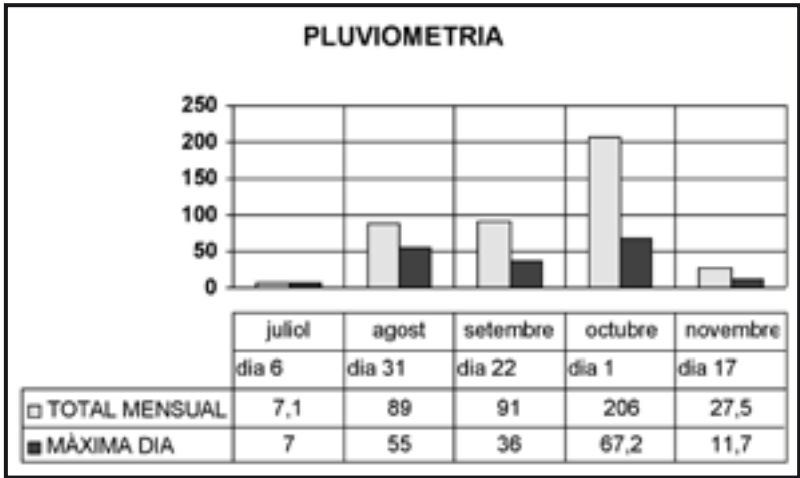
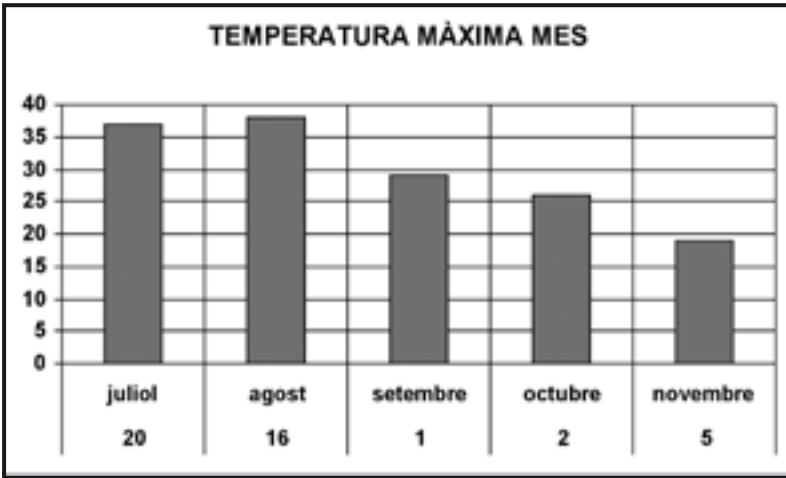
Servei meteorològic

Meteorologia

Text i gràfics: **Xavier Martí**

Les temperatures recollides durant el mesos de juliol a novembre indiquen que el dia 16 d'agost va ser el dia més calorós, amb una temperatura màxima de 38 graus i la temperatura mínima de 0,5 graus sota zero el dia 5 de novembre, el dia més plujós d'aquest mesos va ser el dia 1 d'octubre amb 67 litres m².

Durant l'any 2003, l'estació meteorològica de Copons ha enregistrat un total de 644,9 litres per m².

F.C. Copons (Concepció Torrents)

Centre Parroquial, any 55. Venia el Patge Faruk d'Igualada (Pepeta)

Professó de Rams (Pepeta)

Diumenge de Rams (Concepció Torrents)

Patge Faruk (Elena Gudayol)